Σόφια. Τά σπίτια διώροφα κεραμόσκεπα. Ἡ πόλη παραδομένη στό πράσινο καί στά πάρκα

Ἡ Σόφια στολίζεται γιά τίς γιορτές!

ΓΛΥΚΕΙΑ ΖΩΗ ΣΤΟ «ΒΙΤΟΣΣΑ» ΓΕΜΑΤΟ ΞΕΝΟΥΣ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ

«Νέοι μῆρ μπάτς τλῆζ Σύστροοι: ζίρο...». Ὁ γκρουπτίρης πού μιλοῦσε βιαστικά τίς ἑκατοντάδες χαμένες μάρκες πλάνω ἀπό τήν τσόχα τῆς ἐμπρεσκάνης ρουλέττας, εἶναι Βουλγάρος. Ἡ γκρουπτίρισσα, ξανθή, ἐξαίσια, ψαντάμορφη, πού παίζει τήν τράπουλα στά χέρια της μέ ἀπόλυτη δεξιοτεχνία, γνωνίθηκα καί μεγάλωσε σ' ἕνα χωριό κοντά στήν κοιλάδα τοῦ Αἴνου.

Ὁ διευθυντής τοῦ καζίνου, ἀ μπάρμαν μέ τό ἀστροφορτσό σμόκιν, ὁ πορτιέης μέ τά μεγάλα στολιδ, ἡ γκαρσόν μπτοῦ, ἄλοι, εἶναι πολίτες τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Βουλγαρίας.

Οἱ πελάτες τοῦ κουζίνο, ὁ μπάρμαν μέ τό ἀστροφορτσό σμόκιν, ὁ πορτιέης μέ τά μεγάλα στολιδ, ἡ γκαρσόν μπτοῦ, ἄλοι, εἶναι πολίτες τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Βουλγαρίας.

Οἱ πελάτες τοῦ κουζίνο εἶναι τό ἴδιο ἀπ' ὅλα τά ἔθνη τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἀπό τήν Τσεχοσλοβακία καί τήν Πολωνία, ἀπό τήν Ἀνατολική Γερμανία καί τήν Ρουμανία, ἀπό τήν Ἀγγλία καί τήν Ἑλλάδα. Ἀπό τήν Ἀνατολική Γερμανία καί τήν Ρουμανία, ἀπό τήν Ἀγγλία καί τήν Ἑλλάδα. Ἀπό τήν Ἀνατολική Γερμανία καί τήν Ρουμανία, ἀπό τήν Ἀγγλία καί τήν Ἑλλάδα.

Ὁ τελευταῖος «Βίτοσσα» ὅπου φιλοξενήθηκαν γύρω ἑκατό ἑλληνες τουρίστες, ἔφερε τό ὄνομα τοῦ ὄρους τοῦ βιοστοῦ ξύλινου ἀρχιτεκτονικοῦ τύπου καί βρίσκεται σέ ἀπόσταση ἑνός τετάρτου τῆς ὥρας ἀπό τό κέντρο τῆς Σόφιας.

Τά ξενοδοχεῖο εἶναι ἀπό τά μεγαλύτερα τῆς Εὐρώπης. Δεκαπτά ὀροφοι σκύζουν τόν ψχολό ἀοίζοντα τίς πρασιές. Ὁ ἀνελκυστήρας πεταιδιάζει σαν μέ τίς ὀρθολογικές ἀρχές πού θά πρέπει νά ἀκολουθοῦν κάθε σοσιαλισμό.

Ὁ τρόπος τούτος τῆς ἀνέλυσης εἶναι καλαμένος, γιατί εἶναι ἀντιεστηρωτικός. Κοινή ἐπιβίβαξη σ' ἄλες τίς χώρες τοῦ σπαγγέλλονται σοσιαλιστικές ἀρχές εἶναι ἡ κατάργηση τῆς στοκιακές ἰδιοκτησίας σέ κρατικά μέσα παραγωγῆς.

Ἡ ἀνελκυστήρια σοσιαλισμός ἀβολεύει ἀπό τίς ἀπόψεις τῶν ἀστοφορτσέ. Ὁ κεφαλαιοκράτης ἀστοφορτσέ ἔχει τό δικαίωμα νά ἀνεβαίνει τό ἀνελκυστήρα μόνος καί ἀπρόσκοπτος ἀπό τίς ἀστοφορτσέ τῶν ἄλλων χωρῶν, ἀλλά ἀκόμη καί μόνος. Ἀνελκυστήρας καί καθοριζόταν ἀπό τά ἰδιαίτερα πολιτικά καί οἰκονομικά χαρακτηριστικά τοῦ ἀτελιέβ-χωρίς ἀνάγκα τῆς χώρας. Στήν Ἀλγερία Ψ.χ. οἱ ἐκτεταμένες ἀγροτικές ἰδιοκτησίες τῶν Γάλλων ἀστοικιακῶν θεσαν, μετά τήν ἐγκατάλειψη τῆς χώρας ἀπό τούς ἀποικους, ἀμεσα τό πρόβλημα τῆς ἀγρότευσης τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μέ συνεταιρισστικές μορφές. Ἡ θέλωση τῆς Ἀλβανίας ἡ τοῦ Ἰρᾶκ νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν κηβερνία τῶν τοκιεθνικῶν ἑταιριῶν πετρελαίου δίνησε ἀναπτέφωκτα στήν κρατικοποίηση τῶν ἐγκαταστάσεων ἐξόρυξης πετρελαίου. Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἡ κάθε χώρα ἐπιδιόκει νά προγραματοποιήσει τόν ἔλεγχο πάνω στά μέσα τῆς παραγωγῆς ἐξαρτάται ἀπό τό οἰκονομικό, κοινωνικό καί πολιτικό δεδομένα τῆς. Ἐπιφοβίζει ἀπό τά πολιτικά στικά πρότυπα, τή στάθμη τῆς παιδείας, τήν τεχνική ἐξέλιξη καί τοκιλούς ἄλλους παράγοντες πολλές φορές φυτρεοῦς ἀλλά ἄλλες ἀγνωστους καί ἀστάθητους. Τό ἀποτέλεσμα σέ κάθε χώρα εἶναι τό αὐτό διορφερτικό, παρουσιζει ἰδιοστυπίες καί θέτει καινοῦργια προβλήματα σέ ὁλους βλοῦν κι ἐντέβουν ὅλες τίς μορφές κοσσιαλιστικῆς ὀργάνωσης ἔνα κοινό πλαίσιο.

Τό συμπέρασμα τῆς παραπάνω σκέψης θά μποροῦσαμε νά συνοψίσουμε στίς ἑξῆς ἀρχές: Λύο σοσιαλισμοί τοῦ προγραμστισθήκαν σά διαφορετικές γεωγροφικές περιοχές καί ἱστορικές στιγμές δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀπολυτοποιημένο. Ὁ σοσιαλισμός τοῦ προγραμτοποίησε μιά χώρα δίδασκει τίς ἐπιδίωκτες, πού βρίσκονται ἀμφιμέσες ἐμπειρίες — θετικές ἡ ἀρνητικές — δέν μπορεῖ ὅμως σέ καμιά περίπτωση νά εἶναι ἀναγκαστικά ὑπόδειγμα. Ὅπου ὑπάρχουν δεσμευτικά ὑποδείγματα ἀρεῖλονται σέ φανόμενα ἐξέλιξης καί ἀπό συγκεντιμρά τῶν διεθνῶν δεινῶν. Εἰναι ἐπόμενα ἐπίσης λαθμένη ἡ ἄποψη, ὅτι ὁ σοσιαλισμός νά πραγματοποιθῆκε σέ ὁρισμένες χώρες, στιρίζεται σέ ὀρθολογικές καί μόνο διαβλαστίες, ἐνώ σέ ἄλλες τά εἴδοσ ἔεχν νοθεύεται ἀπό θρησκευτικές ἀντιλήψεις καί μή λογικές συμπεριφορές. Ὅπου ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ βασικό στοιχεῖο τοῦ ἐπικοδομήματος, θά καθορίζει νέν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐπιδιόκεται νά ἀνοιξεῖ τό πρόβλημα τῆς κοινωνικῆς ὀργάνωσης, ὁπως ὁπῆλδε καθήσιαν ἡ καθορίζουν τή μορφή τοῦ σοσιαλισμοῦ παραδοκιαιά ρεζωμένες αὐτεραρχικές μορφές βιοκαθήσεστας. Γιά νά κατανοήσουμε τήν κεφρδικά σοσιαλισμοῦ εἶναι ἀρα ἀπαραίτητο κοντά στό ἄλλο οἰκονομικά καί κοινωνικά δεδομένα νά ἐρευνοῦν ὅπ' ὁφη μας τό ρόλο πού παίζει στίς κοινωνίες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἡ ἰσλαμική θρησκεία καί τό διεθνό πολ καθορίζει τίς ἀντιλήψεις καί συμπεριφορές τοῦ πλησιόμισμοῦ.

Ἡ θρησκεία

Ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ γιά τούς μωαμεθανοῦς περισσότερο ἕνα τρόπο ζωῆς παρά ἕνα θεσμό ἡ μιά προσωπική ἀπόδοση. Τά δοτικά κείμενα τῆς ἰσλαμικῆς θρησκείας προβλέπουν λεπτομερειεσές ρυθμίσεις γιά τά κρόκτος, τόν τρόπο ἀσκησης τῆς ἐξουσίας, τή θέση τοῦ ἀνδρα καί τῆς γυναίκας στήν κοινωνία, τά δικαιώματα τοῦ ἀτόμου. Οἱ ρυθμίσεις αὐτές, μιά πού περιέχουν σύν θεῖα νόμο, δέν μποροῦν σύρφωμα μέ τήν ἰσλαμική ἀντίληψη νά τροποποιηθοῦν ἀπό τήν πολιτική ἐξουσία. Ἕνα σπεκλυθεμελιώδες κίνημα πού θά στηριχθεῖ καί σέ θρησκευτικά σοσιαλιστικά τό τλιηθοῦσοῦ γιά νά τόν σωστεῖ ἀπέναντι στούς ἰσπιοκαλιστές θά διστάσει ἡ θά καθυστερήσει πολλ ν' ἀφιοιθεῖ τίς θρησκευτικές ἀξιοκρατικές ἀρχές τῆς ἰσλαμικῆς θρησκείας ἀπό τό ἐπίπεδο τῆς ἀστικῆς ἰδιοκτησίας σέ ἕνα κρατικό μέσο παραγωγῆς.

Ἀπό τά χαρακτηριστικά τοῦ ἀνώνα...

Σκοπός εἶναι νά καταργήσει τήν ἰδιωτική ἰδιοσπαίση τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τῆς μιᾶς παραγωγῆς πού συντηρεῖται καί λειτουργεῖ χάρη στό κοινωνικό σύνολο. Ἡ κοινή ἐπιβίωξη εἶναι πολλές φορές ἀπαλλαγμένα μορφέστερη ἀνάλωσης, ἀλλά ἀει μόνο. Προκαλεῖται καί καθορίζεται ἀπό τά ἰδιαίτερα πολιτικά καί οἰκονομικά χαρακτηριστικά τοῦ ἀτελιέβ-χωρίς ἀνάγκα τῆς χώρας. Στήν Ἀλγερία Ψ.χ. οἱ ἐκτεταμένες ἀγροτικές ἰδιοκτησίες τῶν Γάλλων ἀποικιακῶν θεσαν, μετά τήν ἐγκατάλειψη τῆς χώρας ἀπό τούς ἀποικους, ἀμεσα τό πρόβλημα τῆς ἀγρότευσης τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μέ συνεταιρισστικές μορφές. Ἡ θέλωση τῆς Ἀλβανίας ἡ τοῦ Ἰρᾶκ νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν κηβερνία τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν πετρελαίου δίνησε ἀναπτέφωκτα στήν κρατικοποίηση τῶν ἐγκαταστάσεων ἐξόρυξης πετρελαίου. Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἡ κάθε χώρα ἐπιδιόκει νά προγραματοποιήσει τόν ἔλεγχο πάνω στά μέσα τῆς παραγωγῆς ἐξαρτάται ἀπό τό οἰκονομικό, κοινωνικό καί πολιτικό δεδομένα τῆς. Ἐπιφοβίζει ἀπό τά πολιτικά στικά πρότυπα, τή στάθμη τῆς παιδείας, τήν τεχνική ἐξέλιξη καί πολλούς ἄλλους παράγοντες πολλές φορές φυτρεοῦς ἀλλά ἄλλες ἀγνωστους καί ἀστάθητους. Τό ἀποτέλεσμα σέ κάθε χώρα εἶναι τό αὐτό διορφερτικό, παρουσιζει ἰδιοστυπίες καί θέτει καινοῦργια προβλήματα σέ ὁλους βλοῦν κι ἐντέβουν ὅλες τίς μορφές κοσσιαλιστικῆς ὀργάνωσης ἔνα κοινό πλαίσιο.

Τό συμπέρασμα τῆς παραπάνω σκέψης θά μποροῦσαμε νά συνοψίσουμε στίς ἑξῆς ἀρχές: Λύο σοσιαλισμοί τοῦ προγραμστισθήκαν σά διαφορετικές γεωγροφικές περιοχές καί ἱστορικές στιγμές δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀπολυτοποιημένο. Ὁ σοσιαλισμός τοῦ προγραμτοποίησε μιά χώρα δίδασκει τίς ἐπιδίωκτες, πού βρίσκονται ἀμφιμέσες ἐμπειρίες — θετικές ἡ ἀρνητικές — δέν μπορεῖ ὅμως σέ καμιά περίπτωση νά εἶναι ἀναγκαστικά ὑπόδειγμα. Ὅπου ὑπάρχουν δεσμευτικά ὑποδείγματα ἀρεῖλονται σέ φανόμενα ἐξέλιξης καί ἀπό συγκεντιμρά τῶν διεθνῶν δεινῶν. Εἰναι ἐπόμενα ἐπίσης λαθμένη ἡ ἄποψη, ὅτι ὁ σοσιαλισμός νά πραγματοποιθῆκε σέ ὁρισμένες χώρες, στιρίζεται σέ ὀρθολογικές καί μόνο διαβλαστίες, ἐνώ σέ ἄλλες τά εἴδοσ ἔεχν νοθεύεται ἀπό θρησκευτικές ἀντιλήψεις καί μή λογικές συμπεριφορές. Ὅπου ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ βασικό στοιχεῖο τοῦ ἐπικοδομήματος, θά καθορίζει νέν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐπιδιόκεται νά ἀνοιξεῖ τό πρόβλημα τῆς κοινωνικῆς ὀργάνωσης, ὁπως ὁπῆλδε καθήσιαν ἡ καθορίζουν τή μορφή τοῦ σοσιαλισμοῦ παραδοκιαιά ρεζωμένες αὐτεραρχικές μορφές βιοκαθήσεστας. Γιά νά κατανοήσουμε τήν κεφρδικά σοσιαλισμοῦ εἶναι ἀρα ἀπαραίτητο κοντά στό ἄλλο οἰκονομικά καί κοινωνικά δεδομένα νά ἐρευνοῦν ὅπ' ὁφη μας τό ρόλο πού παίζει στίς κοινωνίες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἡ ἰσλαμική θρησκεία καί τό διεθνό πολ καθορίζει τίς ἀντιλήψεις καί συμπεριφορές τοῦ πλησιόμισμοῦ.

Ἡ θρησκεία

Ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ γιά τούς μωαμεθανοῦς περισσότερο ἕνα τρόπο ζωῆς παρά ἕνα θεσμό ἡ μιά προσωπική ἀπόδοση. Τά δοτικά κείμενα τῆς ἰσλαμικῆς θρησκείας προβλέπουν λεπτομερειεσές ρυθμίσεις γιά τά κρόκτος, τόν τρόπο ἀσκησης τῆς ἐξουσίας, τή θέση τοῦ ἀνδρα καί τῆς γυναίκας στήν κοινωνία, τά δικαιώματα τοῦ ἀτόμου. Οἱ ρυθμίσεις αὐτές, μιά πού περιέχουν σύν θεῖα νόμο, δέν μποροῦν σύρφωμα μέ τήν ἰσλαμική ἀντίληψη νά τροποποιηθοῦν ἀπό τήν πολιτική ἐξουσία. Ἕνα σπεκλυθεμελιώδες κίνημα πού θά στηριχθεῖ καί σέ θρησκευτικά σοσιαλιστικά τό τλιηθοῦσοῦ γιά νά τόν σωστεῖ ἀπέναντι στούς ἰσπιοκαλιστές θα διστάσει ἡ θά καθυστερήσει πολλ ν' ἀφιοιθεῖ τίς θρησκευτικές ἀξιοκρατικές ἀρχές τῆς ἰσλαμικῆς θρησκείας ἀπό τό ἐπίπεδο τῆς ἀστικῆς ἰδιοκτησίας σέ ἕνα κρατικό μέσο παραγωγῆς.

Ἀπό τά χαρακτηριστικά τοῦ ἀνώνα...

Σκοπός εἶναι νά καταργήσει τήν ἰδιωτική ἰδιοσπαίση τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τῆς μιᾶς παραγωγῆς πού συντηρεῖται καί λειτουργεῖ χάρη στό κοινωνικό σύνολο. Ἡ κοινή ἐπιβίωξη εἶναι πολλές φορές ἀπαλλαγμένα μορφέστερη ἀνάλωσης, ἀλλά ἀει μόνο. Προκαλεῖται καί καθορίζεται ἀπό τά ἰδιαίτερα πολιτικά καί οἰκονομικά χαρακτηριστικά τοῦ ἀτελιέβ-χωρίς ἀνάγκα τῆς χώρας. Στήν Ἀλγερία Ψ.χ. οἱ ἐκτεταμένες ἀγροτικές ἰδιοκτησίες τῶν Γάλλων ἀποικιακῶν θεσαν, μετά τήν ἐγκατάλειψη τῆς χώρας ἀπό τούς ἀποικους, ἀμεσα τό πρόβλημα τῆς ἀγρότευσης τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μέ συνεταιρισστικές μορφές. Ἡ θέλωση τῆς Ἀλβανίας ἡ τοῦ Ἰρᾶκ νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν κηβερνία τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν πετρελαίου δίνησε ἀναπτέφωκτα στήν κρατικοποίηση τῶν ἐγκαταστάσεων ἐξόρυξης πετρελαίου. Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἡ κάθε χώρα ἐπιδιόκει νά προγραματοποιήσει τόν ἔλεγχο πάνω στά μέσα τῆς παραγωγῆς ἐξαρτάται ἀπό τό οἰκονομικό, κοινωνικό καί πολιτικό δεδομένα τῆς. Ἐπιφοβίζει ἀπό τά πολιτικά στικά πρότυπα, τή στάθμη τῆς παιδείας, τήν τεχνική ἐξέλιξη καί πολλούς ἄλλους παράγοντες πολλές φορές φυτρεοῦς ἀλλά ἄλλες ἀγνωστους καί ἀστάθητους. Τό ἀποτέλεσμα σέ κάθε χώρα εἶναι τό αὐτό διορφερτικό, παρουσιζει ἰδιοστυπίες καί θέτει καινοῦργια προβλήματα σέ ὁλους βλοῦν κι ἐντέβουν ὅλες τίς μορφές κοσσιαλιστικῆς ὀργάνωσης ἔνα κοινό πλαίσιο.

ΡΕΒΕΓΙΟΝ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΝ
ΣΤΟ ΠΟΡΤΟ ΧΕΛΙ
Τραγούδι — Χορός
μέχρι τό πρωί
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
VERVERODA
Γιά κρατήσεις :
ΑΘΗΝΑ
3220.404 — 3221.515
ΠΟΡΤΟ ΧΕΛΙ
0754)51 343 - 51.597.

ἡ Παυλίνα μι ἐγώ

Ἕνα βιβλίο μέ ἱστορίες
ἀπό τήν Παυλίνα καί γιά τήν Παυλίνα,
πού τίς φαντάστηκε ἡ πού τίς ἔζησε ἡ Ἴδια
καί τίς ἔγραψε, ἀφοῦ τίς ἀγόρασε
μέ ποστοκάλια, λεμονάδες καί παγωτό,
ὁ
ΤΖΕΪΜΣ ΚΡΟΥΣ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΡΑΒΕΙΟ
ΧΑΝΣ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΑΝΤΕΡΣΕΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΜΕΤΩΠΗ»
ΠΛ. ΚΑΡΥΤΣΗ 4α - ΤΗΛ. 322.1116-17
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ:
Κ. ΜΕΛΗΝΟΥ 34 - ΤΗΛ. 21.2010

Κυκλοφορεί στά βιβλιοπωλεία

ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΤΡΗ

Ο ΠΡΟΔΟΜΕΝΟΣ ΛΑΟΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ
(1975-1980)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ΕΛΛΗΝΕς ΕΛΛΗΝΕς ΥΠΟΧΕΙΡΕς

Πρόλογος ΜΑΡΙΟΥ ΠΛΩΡΙΤΗ

Διακόσια ἀρθρα συγκεντρωμένα σέ δύο τόμους
Κεντρική διάθεση: Παπαζήση, Νικηταρά 2 καί Μπενάκη

● Τό καθιερωμένο Διεθνές Δίκαιο ἀμφισβητεῖται
● Ἡ κρατική ἐξουσία προκαλεῖται
● Οἱ οἰκονομικές σχέσεις ρυθμίζονται ἀπό τίς πολυεθνικές

Νέοι θεσμοί ἐμφανίζονται (κοινωνικοί καί πολιτικοί) πού φαίνονται νά ἐπαναφέρουν λύσεις μεσαιωνικού τύπου καί θεσμούς ἀντιλαϊκούς

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ 1980 Θά ἔχει νέα μορφή;

ΣΤΗΝ ΟΥΓΚΑΝΤΑ τοῦ Ἀμίν Ντιντά καί στήν Κεντρική Ἀφρική τοῦ Μπόκασσα ὑπῆρξαν τρία χρόνια πρίν ἀπό τόν ἀντίστοιχο φασισμό, καί τώρα στήν Περσία, φαινόμενα ἀποφασιστικῶν ἀντιπαραθέσεων πρός τά παγκοσμίνα καί καταστάμενα, στούς ἀφρικανικούς καί ἀραβοϊσλαμικούς ἀπτούς χώρους, πρότυπα ἔξουσιαστικῆς συμπεριφορᾶς, ἀλλά καί πρός τίς πολυεθνικές τῶν παγκόσμιων κανόνων τῶν διακρατικῶν σχέσεων, παρουσιζζονται ὁλόενα μέ ἔμφαση καί ὀξύτητα καί ὀνομαγαμίζουν μιά διαδικ ρίζη, μέ τίς ἀστικοκοκρατικού τύπου, δομές καί τούς ἐξουσιαστικούς θεσμούς, ἐνῶ παραδοσιακού μοντέλου σκέψης καί ἐνδοκρατικής καί διακρατικής συμπεριφορᾶς καί λειτουργίας.

● Πῶς ἐξηγοῦνται τά φαινόμενα τοῦ τύπου αὐτοῦ, σέ σχέση μέ τίς παγκοσμίνες κρατικές μορφές ἔξουσίας καί τούς παραδοσιακούς τρόπους ἐπικοινωνίας, ἀνάμεσα στά κράτη;

● Βρισκόμαστε μπροστά σέ μιά κατνοδόγγια ἐνδο - κρατική καί διακρατική συμπεριφορά, πού ἀρχίζει κιόλας νά μεταθέτει τόν ἄξονα τῆς μέχρι τώρα παγκόσμιας ἀντίθεσης ἀπό Δύση - Ἀνατολή, σέ Βορρᾶ - Νότο; Κι ἀν ναί, ἀπό ποιές μπορεῖ νά εἶναι οἱ ἐπιδιώκτες στις τῶν ἀνδοκρατικῆ καί διακρατικῆ ὀργάνωση τῶν σημερινῶν κρατῶν τοῦ κόσμου στή δεκαετία πού μᾶς ἔρχεται;

ΣΗΜΕΡΑ στήν ἔρευνα τῶν «ΝΕΩΝ», ἐπτισμαίνουν ὁμάς ἀπό τήν πολιτικοκοινωνική πλευρά τοῦ προβλήματος οἱ καθηγητές Α.-Ι. Δ. Μεταξᾶς καί Κ. Ξηρίτης. Ἐπιμέλεια ἐρευνας: ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΑΤΟΥ

ΕΡΩΤΗΜΑ: Τί σχέση, κατά τή γνώμη σας, ὑπάρχει μεταξύ ἑνός σοσιαλισμοῦ πού στηρίζεται σέ ὀρθολογικές διαδικασίες καί σέ φαινόμενα ἐξουσίας πού ἄλλοτε περισσότερο ἄλλοτε λιγότερο ἐμφανίζονται μέ τή μορφή ἑνός «ἰσλαμικοῦ σοσιαλισμοῦ»;

ΚΩΝ. ΣΗΜΙΤΗΣ - καθηγητής Πανεπιστημίου

Εἶναι πλατιά διαδεδομένη ἡ ἀντίληψη, ὅτι ὁλός οἱ χώρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, πού δέν ἐντάσσονται στά στρατόπεδο τῶν δυομγτικιακῶν καπιταλιστικῶν κρατῶν ἀνήκουν ἡ ἔχουν γίδει μέ τό σοσιαλιστικό κόσμο. Τό ἑπόμενο θῆμα πού τολλοί πολιτικοί σχολιστές κάνουν, ἀκόμα ἡ καί ἀσυνείδητα, εἶναι νά κρίνουν ἀπό οἱ χώρες αὐτές ἀντιπροσρίνονται σε σοσιαλιστικά πρότυπα, εἴναι ποργρατικά ἡ ἀχι σοσιαλιστικές. Ὁρισμένες, ὅπως ἡ Λιβύη, πείρουν στή δοθμολογία αὐτή τοῦ χειροτέστου βαθμοῦ. Ἡ ἀρχιτεκτ αὐτή ἀτάσα ἀπέναντι στόν «ἀκριβό» σοσιαλισμό ὀσείλεται τις περισσότερες φορές στό ἰσλαμικό στοιχεῖο τοῦ, στήν ἀνάμεξη θρησκευτικῶν πεποιθήσεων μέ τίς ὀρθολογικές ἀρχές πού θά πρέπει νά ἐφαρμοσθοῦν κάθε σοσιαλισμό.

Ὁ τρόπος τούτος τῆς ἀνέλυσης εἶναι λαθεμένος, γιατί εἶναι ἀντιεστηρωτικός. Κοινή ἐπιβίωξη σ' ἄλες τίς χώρες τοῦ σπαγγέλλονται σοσιαλιστικές ἀρχές εἶναι ἡ κατάργηση τῆς στοκιακές ἰδιοκτησίας σέ κρατικά μέσα παραγωγῆς.

Ἡ ἀνελκυστήρια σοσιαλισμός ἀβολεύει ἀπό τίς ἀπόψεις τῶν ἀστοφορτσέ. Ὁ κεφαλαιοκράτης ἀστοφορτσέ ἔχει τό δικαίωμα νά ἀνεβαίνει τό ἀνελκυστήρα μόνος καί ἀπρόσκοπτος ἀπό τίς ἀστοφορτσέ τῶν ἄλλων χωρῶν, ἀλλά ἀκόμη καί μόνος. Ἀνελκυστήρας καί καθοριζόταν ἀπό τά ἰδιαίτερα πολιτικά καί οἰκονομικά χαρακτηριστικά τοῦ ἀτελιέβ-χωρίς ἀνάγκα τῆς χώρας. Στήν Ἀλγερία Ψ.χ. οἱ ἐκτεταμένες ἀγροτικές ἰδιοκτησίες τῶν Γάλλων ἀποικιακῶν θεσαν, μετά τήν ἐγκατάλειψη τῆς χώρας ἀπό τούς ἀποικους, ἀμεσα τό πρόβλημα τῆς ἀγρότευσης τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μέ συνεταιρισστικές μορφές. Ἡ θέλωση τῆς Ἀλβανίας ἡ τοῦ Ἰρᾶκ νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν κηβερνία τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν πετρελαίου δίνησε ἀναπτέφωκτα στήν κρατικοποίηση τῶν ἐγκαταστάσεων ἐξόρυξης πετρελαίου. Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἡ κάθε χώρα ἐπιδιόκει νά προγραματοποιήσει τόν ἔλεγχο πάνω στά μέσα τῆς παραγωγῆς ἐξαρτάται ἀπό τό οἰκονομικό, κοινωνικό καί πολιτικό δεδομένα τῆς. Ἐπιφοβίζει ἀπό τά πολιτικά στικά πρότυπα, τή στάθμη τῆς παιδείας, τήν τεχνική ἐξέλιξη καί πολλούς ἄλλους παράγοντες πολλές φορές φυτρεοῦς ἀλλά ἄλλες ἀγνωστους καί ἀστάθητους. Τό ἀποτέλεσμα σέ κάθε χώρα εἶναι τό αὐτό διορφερτικό, παρουσιζζονται ἰδιοστυπίες καί θέτει καινοῦργια προβλήματα σέ ὁλους βλοῦν κι ἐντέβουν ὅλες τίς μορφές κοσσιαλιστικῆς ὀργάνωσης ἔνα κοινό πλαίσιο.

Ἡ ἀνελκυστήρια σοσιαλισμός ἀβολεύει ἀπό τίς ἀπόψεις τῶν ἀστοφορτσέ. Ὁ κεφαλαιοκράτης ἀστοφορτσέ ἔχει τό δικαίωμα νά ἀνεβαίνει τό ἀνελκυστήρα μόνος καί ἀπρόσκοπτος ἀπό τίς ἀστοφορτσέ τῶν ἄλλων χωρῶν, ἀλλά ἀκόμη καί μόνος. Ἀνελκυστήρας καί καθοριζόταν ἀπό τά ἰδιαίτερα πολιτικά καί οἰκονομικά χαρακτηριστικά τοῦ ἀτελιέβ-χωρίς ἀνάγκα τῆς χώρας. Στήν Ἀλγερία Ψ.χ. οἱ ἐκτεταμένες ἀγροτικές ἰδιοκτησίες τῶν Γάλλων ἀποικιακῶν θεσαν, μετά τήν ἐγκατάλειψη τῆς χώρας ἀπό τούς ἀποικους, ἀμεσα τό πρόβλημα τῆς ἀγρότευσης τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μέ συνεταιρισστικές μορφές. Ἡ θέλωση τῆς Ἀλβανίας ἡ τοῦ Ἰρᾶκ νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν κηβερνία τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν πετρελαίου δίνησε ἀναπτέφωκτα στήν κρατικοποίηση τῶν ἐγκαταστάσεων ἐξόρυξης πετρελαίου. Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἡ κάθε χώρα ἐπιδιόκει νά προγραματοποιήσει τόν ἔλεγχο πάνω στά μέσα τῆς παραγωγῆς ἐξαρτάται ἀπό τό οἰκονομικό, κοινωνικό καί πολιτικό δεδομένα τῆς. Ἐπιφοβίζει ἀπό τά πολιτικά στικά πρότυπα, τή στάθμη τῆς παιδείας, τήν τεχνική ἐξέλιξη καί πολλούς ἄλλους παράγοντες πολλές φορές φυτρεοῦς ἀλλά ἄλλες ἀγνωστους καί ἀστάθητους. Τό ἀποτέλεσμα σέ κάθε χώρα εἶναι τό αὐτό διορφερτικό, παρουσιζζονται ἰδιοστυπίες καί θέτει καινοῦργια προβλήματα σέ ὁλους βλοῦν κι ἐντέβουν ὅλες τίς μορφές κοσσιαλιστικῆς ὀργάνωσης ἔνα κοινό πλαίσιο.

ΕΡΩΤΗΜΑ: Ποιές εἶναι οἱ δυνατότητες γιά ἐπικοινωνία καί συνεννόηση ἀνάμεσα στίς πολιτικές κοινωνίες τοῦ Βορρά καί σ' ἐκεῖνες πού διαγράφονται οἱ ἰδιότυπες κρατικές ἐκδηλώσεις τοῦ Νότου;

Ι. Α.Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ - καθηγητής τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν

Τό ἐρώτημα, ἔτσι διατυπωμένο, ἀν δέν λίγο σχηματικά δίνει ἐμφάνεν τοῦ ἐρωτήματος, ἀφοῦ ἐπιβάλλει ἀυτόματα μιά ἀντίληψη τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεις, ἐνά οἱ ἀντίστοιχες δυτικές ἐξελίσσονται ἀργά ἀλλά σταθερά σέ «κοινωνικό» μέ ἀποτέλεσμα ἀπόστασιοποίηση τῶν σχέσεων. Αὐτό εἶναι μιά ἀλλη κρίση ἱστορική ἀντίθεση ἀνάμεσα στίς δύο κόσμους. Καί ἐλέπουμε πῶς ὁρισμένες σύγχρονες ἀκραίες δυτικές μορφές κοινωνικῆς ὀργάνωσης ἔχουν ἀρχίσει νά ὁριμοῦνε πλήθυσμοῦ ἡ μόνη δυνατή μέθοδος ἐξήγησης, μεταφέβλλεται καί σέ κύριο ὄργανο πολιτικῆς δράσης. Ἡ θρησκεία εἶναι τά μόνο προκτό στούς πολλούς ὄργανο θεωρητικῆς ὀργάνωσης γιά τή διστήρηση τῆς πολιτισμικῆς ἀρσδοϊσλαμικῆς ταυτότητας. Τήν ἴδια ἐποχή τήν εὐρισκόμενη δύση οἱ θρησκευτικές ἐρμηνεῖες τῶν κοινωνικῶν διοικασιῶν χωρίς νά ἐξαφανίζονται ὁπωγμοῦν μπροστά σέ ὀρθολογιστικῆ καί προγραστικῆ ἀνάλυση καί ἀπό τήν πλευρά τοῦ κοτισοπολιτικοῦ καί ἰδιαίτερα τοῦ ὀρθοδοξιαλισμοῦ ἀλλά μέ δεδομένη τήν ὑπαρξή τῶν θρησκευτικῶν - ἀπολυταρτιστικῶν.

Σ' ἕνα ἄλλο ἐπίπεδο σύγκρισης ἐλέπουμε τεῖνες οἱ κοινωνικές καί συμμαγικές δομές τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου νά διστηρρούνται ἔντονα «κοινοτικές» μέ ἐνισχυμένες τίς κάποτε ἀμιλλιτες διατοπικές σχέσεις, ἐνά οἱ ἀντίστοιχες δυτικές ἐξελίσσονται ἀργά ἀλλά σταθερά σέ «κοινωνικό» μέ ἀποτέλεσμα ἀπόστασιοποίηση τῶν σχέσεων. Αὐτό εἶναι μιά ἀλλη κρίση ἱστορική ἀντίθεση ἀνάμεσα στίς δύο κόσμους. Καί ἐλέπουμε πῶς ὁρισμένες σύγχρονες ἀκραίες δυτικές μορφές κοινωνικῆς ὀργάνωσης ἔχουν ἀρχίσει νά ὁριμοῦνε πλήθυσμοῦ ἡ μόνη δυνατή μέθοδος ἐξήγησης, μεταφέβλλεται καί σέ κύριο ὄργανο πολιτικῆς δράσης. Ἡ θρησκεία εἶναι τά μόνο προκτό στούς πολλούς ὄργανο θεωρητικῆς ὀργάνωσης γιά τή διστήρηση τῆς πολιτισμικῆς ἀρσδοϊσλαμικῆς ταυτότητας. Τήν ἴδια ἐποχή τήν εὐρισκόμενη δ